

Formanden: Jeg sætter Lovforslagets samtlige Paragraffer, og begge de stillede Ændringsforslag tilligemed Lovforslagets Titel og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling under Forhandling under Cet.

Jeg seer rigtignok ikke, at nogen af de ærede Ændringsforslagsstillere ere tilstede, men jeg har ikke modtaget nogen Underretning fra dem om, at de ere forhindrede fra at give Møde, og jeg finder derfor ingen Anledning til af denne Grund at udsætte Sagen.

Forhandlingerne ere aabnede; den høitærede Udenrigsminister har Ordet.

Udenrigsministeren: Hvad de stillede Ændringsforslag angaaer, da skal jeg med Hensyn til det, der er stillet under Nr. 1, bemærke, at Ministeriet ikke har noget væsentligt at indvende derimod; dog kan det paa den anden Side heller ikke deri see nogen betydelig Forbedring af Loven. Som allerede under 1ste Behandling bemærket, tilfaldt de omhandlede Bøder efter Forordningen af 4de August 1824 Generaloldkammerets Understøttelseskasse. Disse Bøder have isvrigt ikke nogen stor Betydning, thi siden Aaret 1850, fra hvilken Tid de ere blevne indbetalte til Bombesøfsen, er der efter de Oplysninger, jeg har kunnet indhente, ikke forekommet mere end sex Tilfælde af denne Art, i hvilke Bøderne beløb sig til en Sum af mellem 100 Rd. og 150 Rd. Der synes saaledes ikke at være nogen stor Grund til Betænkelighed ved at lade Bøderne blive indbetalte paa et bestemt Sted. Forsaavidt man maatte vedtage Forslagene under Nr. 1, maa jeg derhos gjøre opmærksom paa, at dette Forslag i sin første Deel indeholder den almindeligere Bestemmelse, at alle Bøder efter Forordningen af 4de August 1824 skulle tilfalde Bombesøfsen eller en anden maritim Stiftelse i Landet; Vedtagelsen af denne almindeligere Bestemmelse i Forslaget vilde saaledes nødvendiggjøre, at Titulaturen paa det foreliggende Lovforslag, som kun angaaer en Redfættelse i Consulatsgebyrerne, maatte forandres. — Det andet Ændringsforslag knytter sig til § 5, der indeholder den Bestemmelse, at de Spørgsmaal, der opstaae om denne Lovs Anvendelse, skulle afgjøres af vedkommende

Ministerium. Det, som det jo væsentligt er Ministeriet om at gjøre, er, at Spørgsmaal, som reises i Anledning af Forstaaelsen af §§ 1 og 2, og navnlig § 2, kunne finde ministeriel Afgjørelse, deels fordi det paa Grund af Spørgsmaalenes lidet pecuniaire Værd i Almindelighed vil være ønskeligt, at de finde en hurtig Afgjørelse, og deels, fordi det er Spørgsmaal imellem Consulter og Skippere. Naar man da nu gik ind paa den her foreslaaede Tilføining til § 5, og det saaledes vilde komme til at hedde: „Hvis Vedkommende ikke i Mindelighed efterkommer Ministeriets Bestemmelse osv.“, saa maatte der jo istedetfor Ordet „Vedkommende“ sættes et bestemtere Udtryk, forsaavidt derved maatte være meent Skipperen, og ikke Consulen. Jeg antager, at dette er Mening, thi den ærede Forslagsstiller syntes ikke ved Sagens første Behandling at ville give det Ændringsforslag, han bebudede, en saa stor Bidde, som det nu i Virkeligheden har, idet han erklærede, at det i § 5 foreslaaede kunde have sin fuldstændige Rigtighed med Hensyn til Spørgsmaal, der reise sig paa Grund af §§ 1 og 2, men at han havde Betænkelighed ved denne Bestemmelse med Hensyn til de Bøder, som man fik Ret til at tilkende ifølge § 4. Om det sidste Membrum af Ændringsforslaget under Nr. 2 gjælder det samme som med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 1, første Membrum, at det nemlig indeholder en almindelig Bestemmelse, og dets Vedtagelse saaledes vil nødvendiggjøre en Forandring i selve Lovens Titulatur. Ændringsforslaget er jo ikke af en saa væsentlig Betydning, at Ministeriet kan lægge nogen overdreven Vægt paa, om det vedtages eller ikke; men paa den anden Side kan det dog ikke i Forslaget see nogen væsentlig Forbedring. Det hele Spørgsmaal, om Bødernes Afkøbsret, er jo ikke af nogen stor Betydning.

Da ikke flere ønskede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

Lovforslagets §§ 1, 2 og 3 (see Tillæg A. Sp. 1227)

vedtoges uden Afstemning.